

ת"פ 32531/12 - מדינת ישראל נגד בלאל דרוייש

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 12-11-32531 מדינת ישראל נ' דרוייש
בפני כבוד השופט חנה מרום לומפ

בעניין: מדינת ישראל

נגד
בלאל דרוייש

הכרעת דין

מאחר שהמאמינה חזרה בה מהאישומים בשתי עבירות לפי סעיף 117(ב)(1) לחוק מס ערך מוסף, התשל"ז-1975 (להלן: "החוק"), וזאת כפי שעה מסיקומיה בכתב מיום 14/5/15, אני מזacha את הנאשם מעבירות אלה. אשר ליתר העבירות המיחסות לנายนם בכתב האישום, החלטתי להרשיעו, מהニינוקים שיפורט להלן.

כתב האישום

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המיחס לו 2 עבירות של מסירת אמירות כוזבות לפי סעיף 220(2) לפקודת מס הכנסה[נוסח חדש] (להלן: "**הפקודה**"), 2 עבירות של פנקסי חשבונות כוזבים לפי סעיף 220(4) לפקודה, 2 עבירות של מסירת ידיעה כוזבת לפי סעיף 117(ב)(1) לחוק מס ערך מוסף, התשל"ז-1975 (להלן: "**החוק**"), קיום פנקסי חשבונות כוזבים לפי סעיף 117(ב)(6) לחוק ו-2 עבירות של מרמה או תחבולה לפי סעיף 117(ב)(8) לחוק.

2. על פי עובדות כתב האישום, מר סלאח קלוטי (להלן: "**קלוטי**") הוא בעל עסק בתעשייה המשאבות והמדחסים לממכר חלקי חילוף ושמנים בשם "**הידרולוגי קלוטי**" בשועפט שבירושלים (להלן: "**העסק בשועפט**"). החל משנת 1991 ועד לשנת 2004 לערך, היה קלוטי בעל עסק בתעשייה משאבות ומדחסים באל ראם (להלן: "**העסק באל ראם**"). למרות שהעסק באל ראם חדל לפעול בשנת 2004, בין השנים 2005-2008 נהג קלוטי להשתמש בחשבונות של העסק באל ראם למטרות שונות. בין היתר נהג קלוטי לנפח חשבונות על עסקים אחרים אותו ביצע ולמסור ללקוחותיו חשבונות של העסק באל ראם ובן סכום עסקה גבוהה בשיעור ניכר מעל לסכום העסקה האמיתית תמורה עמלה עליה לא דיוח לרשות המס (להלן: "**הحسابונות המנופחות**").

3. על פי הנטען, הנאשם שהוא עצמאי בתחום החפירה רכש בין השנים 2006-2007 סחורה מהעסק באל ראם בסכום של כ-2000 ₪ לחודש. הנאשם קיבל מכלות חשבוניות מנופחות, זאת בתמורה לתשלום עמלה בסך 10% מההפרש שבין סכום החשבוניות האמיתית לבין סכום החשבוניות המנופחת. על פי הנטען בשנת המס 2006 רכש הנאשם מכלות חשבוניות בסכום כולל של ₪5,335 ובשנת המס 2007 רכש חשבוניות בסכום כולל של ₪0,430. הנאשם עשה כן במטרה לرمות את רשות המס וכן עשה שימוש בחשבוניות מנופחות לצורכי ניכוי מס תשומות לשם הגדלת רישומי הוצאותיו בעת דיווח לרשות המס.

תשובה הנאשם לאישום

4. ביום 1 ביולי 2013 כפר הנאשם במיחס לו כפירה כללית והתיק נקבע לשמיית ראיות, כאשר המחלוקת בין הצדדים נועצה בשאלת האם החשבוניות אותן קיבל הנאשם מכלות משקפות עסקאות אמת או שמא מדובר בחשבוניות פיקטיביות.

תמצית ראיות הצדדים

5. מטעם המאשימה העידו ארבעה עדוי תביעה: **כלותי**, מר **שלמה אבישר** - החוקר שגבה את הוודאותו של כלותי (להלן: "החוקר אבישר") או **"החוקר אבישר"**, מר סמיר כלותי - בנו של כלותי (להלן: "בןו של כלותי") מר נתנאל יוסף - החוקר שגבה את הוודעה מבנו של כלותי (להלן: "החוקר יוסף").

6. בנוסף הוגש תיק מוצגים בוו הוצגו המסמכים הבאים: הוודאות כלותי במשטרה ומסמכים שצורפו להן - **ת/1-ת/7**, הוודעת בנו של כלותי - **ת/8**, עימות בין כלותי לאחר - **ת/8א**, הוודאות הנאשם ומסמכים שצורפו להן - **ת/10-ת/9**, תדפיסי חשבון של כלותי - **ת/11** ותדפיסי חשבון של הנאשם - **ת/12**.

7. מטעם ההגנה העיד הנאשם ועד הגנה מטעמו. כמו כן הוגשו חשבוניות המעידות על עסקאות שעשה הנאשם עם חברות שונות בשנים האחרונות יותר - **ת/1**.

עיקר טיעוני הצדדים

טיעוני המאשימה

8. ב"כ המאשימה טענה כי יש להעדיף את גרסת כלותי ובנו בעת חקירתם על ידי רשות המס, על פני הגרסה שמסרו בבית המשפט ולקבל את הוודאותיהם לפי סעיף 10א לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א - 1971 (להלן: "**הפקודה**"). לטענתה, כלותי מסר בבית המשפט גרסה סותרת לדברים שמסר בהוואתו, בהן הפליל את הנאשם. לדידה, גרסתו החדשה של כלותי אינה עולה בקנה אחד עם גרסת החוקר אבישר לעניין נסיבות גביית ההוואות.

9. כך סקרה ב"כ המאשימה לעניין הודיעתו של הבן בעניין שריפת החשבונות והנירת שמצוּא בחנות, כי יש להעדיף בעניין זה את הגרסה שמסר בהודיעתו, שאף מהוּה חיזוק לגורסה שמסר כלותי בהודיעתו. בהקשר זה טענה ב"כ המאשימה כי בנסיבות דנן נדרש חיזוק לדברים שמסר כלותי הן לפי סעיף 10א לפקוּדה והן לפי סעיף 54א לפקוּדה, ואולם אין נדרש חיזוק מוגבר או כפול. לשיטתה, אמינותן של הודיעותיו של כלותי היא גבואה, ומאחר שעוצמת החיזוק נגזרת ממידת האמון שרכוש בית המשפט להודעה, לא נדרש במקרה זה חיזוק מוגבר.

10. לעניין סעיף 54א לפקוּדה טענת ב"כ המאשימה היא, כי כלותי והנאשם אינם שותפים לעבירה במובן הקלסטי של תכנון וביצוע בנסיבות ועל כן לא נדרש החיזוק האמור בסעיף 54א לפקוּדה. מכל מקום, סבירה כי במקרה זה יש חיזוקים שונים כמפורט להלן:

א. החשבונות - החשבונות ע"ש הנאשם הן בסכומים גבוהים ובחילוקן של החנות בא-ראם, שבה לא ביצע הנאשם את עסקאותיו.

ב. הנאשם לא המציא ספחי המחאות או המחאות שטען שיש ברשותו אף לא הביא עדים שנייתן היה באמצעות להוכיח כי מדובר בעסקאות אמת.

ג. הנאשם חתום על הסכם שומה לשנת המס 2007, הכולל את תשלום החשבונות בהן עוסק כתוב האישום. לדעת המאשימה העובדה שהנאשם לא השיג על השומה וחתם עליו מלמדת כי הוא לא חולק על סכומי השומה. ב"כ המאשימה הוסיפה לחיזוק טענה זו כי העובדה שבשנת המס 2008 הנאשם הפסיק לעבוד עם כלותי והתחיל לרכוש שכורה מספקים רבים ובסכומים זיהים לאלה שרכש מכליות כספק יחיד מעוררת בפני עצמה תהיות אינה אמונה.

ד. הודיעתו של בנו של כלותי מהוּה חיזוק להודיעתו של כלותי לעניין שריפת ספרי החשבונות.

11. ב"כ המאשימה התייחסה בטיעוניה להכרעת דין שניתנה על ידי כב' השופט גורדון, בעניינו של מעורב אחר בפרשה, אשר זוכה מהעריבות המוחסנות לו (ת"פ 23524-12-11 14/10/2023 מדינת ישראל נגד שויקי מיום 23/10/14) ואבחן בין לבין מקרה לפני (להלן: "**ענין שויקי**"). לדידה, בעוד שבעניין שויקי מדובר על חשבונות פיקטיביות, במקרה דנן מדובר בחשבונות מנופחות. בעניין שויקי, נמצאה סתירה מהותית בין גרסאותיהם של כלותי ובנו ועל כן לא ניתן היה לבסס את ההרשעה על הודיעתו המפלילה של כלותי ועל כן שויקי זוכה, אולם נסיבות אלה אין מתקיימות במקרה זה.

12. ב"כ המאשימה הוסיפה וטענה כי הנאשם לא הוכיח את אמינות העסקאות שבוצעו, על אף שטען שוב עמוד 3

ושוב כי באפשרותו לעשות כן. רשות המסים הוצאה תדייס פעולות בחשבון הבנק שלו, אולם הנאשם לא ידע להסבירaldo פועלות הקשורות בהעברת כספים לכליות. אשר לטענות כי רכש בשנים הרלוונטיות סחורה מכלותי בלבד ובמה שמי מספקים נוספים, אין כל תימוכין בדוחות השומה שאושרו בהסכם עליו חתום הנאשם. מדובר אףו באגרסת הנאשם מול גרטתו של כלותי, שלא כאמור נמצאו חיזוקים בחומר הראיות ועל כן יש להעדיף.

13. ב"כ המאשימה הוסיפה כי המסתכת העובדתית לעניין עבירות המעו"מ זהה לו של עבירות על חוק מס הכנסה, שכן מדובר באותו ספרי חשבון והן לצורך מס הכנסה והן לצורך מע"מ. משהוכחה המאשימה כי הנאשם ביצע עבירות מס הכנסה, הרי שעדמה בנטל ההוכחה הנדרשת גם בעבירות המעו"מ ועל כן יש להרשייע את הנאשם אף בעבירות אלה כמפורט בכתב האישום.

טעוני ההגנה

14. ב"כ הנאשם טען מנגד כי המאשימה מבקשת לבסס את הרשותו של הנאשם על הودעתו של כלותי, ולא על עדותו בבית המשפט, ומשכך מאחר שמדובר בשותף לעבירה על המאשימה להציג חיזוק, ובמקורה זה לשיטתו **חיזוק מוגבר**, שכן עדותו של כלותי גם בפני חוקרי רשותה המס התאפיינה בשקרים שלא ניתן לקבלם. לטענותו, כלותי פעל באופן מתחוכם בחקירתו בך שהטיס את החוקרים למקום הנוח לו ולא נתן להם לחקור לעומק, כאשר הפליל תור כדין חקירה אנשים שונים.

15. לטענת ב"כ הנאשם, הודעתו של בנו של כלותי אינה יכולה לשמש חיזוק לגרסתו של כלותי שכן ביןAGRסת כלותי לגורסת בנו הtagלו סתיירות מהותיות. בהקשר זה ציין ב"כ הנאשם כי למעשה בשל היעדר אמון בגרסתו של כלותי, זוכה שוויקי מהאישומים שייחסו לו, ואוותם נימוקים רלוונטיים גם לעניינו. לדידו אין לתת בכלותי אמון שכן מדובר באדם שהטעה שוב ושוב את החוקרים וניסה להסתיר מהם את החשבונות שלו.

16. לטענת ב"כ הנאשם, גם החשבונות, אין יכולות לשמש חיזוק, שכן כלותי מסר גרסאות שונות ביחס אליהן. כלותי טען כי העביר את החנות בא-ראם לאחינו, אולם החוקרים מצדים לא טרכו לברר אם המידע אמין ואם החנות בא-ראם אכן נסגרה בטענותו. בסיבות אלה לא סיפקה המאשימה את החיזוקים הדרושים.

17. ב"כ הנאשם הוסיף וטען כי כאמור כלותי הפליל בחקירתו 12 אנשים שונים, אולם רק כנגד הנאשם וכנגד שוויקי הוגש כתבי אישום. הדבר באכיפה ברונית ועל כן יש לזכות את הנאשם מהטעם של הגנה מן הצד.

18. לטענת ב"כ הנאשם, חרף הסכמת הנאשם, לא בוצע עימות בין כלותי.

19. אשר לטענת ב"כ המאשימה כי הנאשם לא יכול היה להצביע בדי חשבון הבנק על ההמחאות שמסר לכליות, טען ב"כ הנאשם כי הנאשם שילם לכליות באמצעות המוחאות של לקוחות, המוחאות פתוחות ובמזהם ולכן התקשה בדבר ואין לזרוף עניין זה לחובתו.

20. ב"כ הנאשם סבר כי לא ניתן לתת אמון בדבריו של כליות ולא ניתן לבסס הרשעה על עדותו ולפיכך יש לזכות את הנאשם.

דין והכרעה

21. הראיה המרכזית והישירה עליה מבקשת המאשימה לבסס את האישומים נגד הנאשם הם דבריו של כליות כנגדו הנאשם כפי שנמסרו בהודעותיו במס הכנסה . ראשית אדון בשאלת קבילות הודעותיו של כליות. בהמשך אדון בשאלת המשקל שיש לתת לאמורתו של כליות. באחרית אדרש לשאלת האם באמ בחומר הראיות שהוצג לפני קיימת תוספת ראייתית הנדרשת להודעותיו של כליות.

קבילות הודעותיו של כליות

22. כליות נחקר ומסר 7 הודעות, כאשר הנאשם מוזכר בשלוש מתוכן; בהודעתו השנייה מיום 13/11/08 שסומנה **ת/6**, בהודעתו הששית מיום 12/10/09 שסומנה **ת/2** ובhudעתו השביעית מיום 29/10/09 שסומנה **ת/1**.

ה הנאשם מוזכר לראשונה בהודעתו השנייה של כליות ת/6 לאחר שנסשאל בידי החוקר מיהו הנאשם. כליות השיב כי הנאשם "לו^קח ממני סחורה וגם לו^קח ממני חשבות אוטו דבר כמו שדיברנו אטמול" (ר' ת/6 דף 1 ש' 11-15). עיון בהודעתו הראשונה מלמד כי הנאשם מסר לחוקר בהודעתו הראשונה ת/7 כי הוא נהג למכוור חשבות פיקטיביות או לנפח חשבות ללקוחות שונים (ר' ת/7 דף 6 ש' 24-25 ודף 9 ש' 13). בהמשך ההודעה ת/6 מוסר כליות לחוקר ששמו של הנאשם לא הזכר בהודעתו הראשונה כי לא זכר את שמו (ת/6 דף 1 ש' 17).

עוד פרט כליות בהודעתו כיצד ניפח את החשבונות עבור הנאשם ומסר לחוקר כי הנאשם היה קונה סחורה בשווי 1,000-2500 ₪ והוא נותן לו חשבות מנופחות בתמורה. לדבריו הנאשם היה משלם עבור הסחורה בתוספת 10% מההפרש על סכום החשבונית המוגדלת. (ת/6 דף 1 ש' 24 וש' 29-27) וצין כי לא יכול היה לדעת כמה מהחשבונות ניתנו עבור סחורה וכמה הן ניפוח (ת/6 עמ' 1 ש' 36-35). בעת גביה הודעתו ת/6 הוצגו לכליות 12 חשבונות שניתנו לנאים בשנים 2006-2007.

ה הנאשם מוזכר שוב בשתי הודעות שנגבו מכלותי קרוב לשנה לאחר הودעתו ת/6. בהודעתו הששית ת/2 ובhudעתו השביעית ת/1. בהודעתו ת/1 שב כליות ומספר לחוקר כי היה נותן לנאים חשבונות מנופחות (ר' ת/1 דף 3 ש' 9-12).

23. ב"כ המאשימה ביקשה להכריז על כלותי "עד עיין" ולהגיש את הודעתו בהתאם לסעיף 10א לפוקודה, לאחר שכלותי מסר עדותתו בבית המשפט גרסה שונה באופן מהותי וטען כי מעולם לא ניפה חשבונות עבור הנאשם, להפר לטענותו מכר לנאמן סחרה בשווי רב: "**אף פעם לא אמרתי לו -ב-000,1 נס** מאיפה אתם ממציאים את הדברים האלה. הוא היה **ЛОקח ממני כמויות**. פעם ראשונה שאני שומע שהוא **ЛОקח ממני סחרה -ב-000,1 נס**. איך אני אמרתי דברים כאלה? אולי **היתי מסתול**. אני יודע שהוא **היה לוקח ממני הרבה סחרה**" (ר' עמ' 13 ש' 19-17 וכן ש' 3 וש' 12 וש' 22).

24. לאור עדותו בבית המשפט טען כלותי כי היה בלחץ בעת חקירותו ולא היה מודע למה שמסר לחוקר (שם ש' 13-12). בהמשך טען כי מספר אנשים איימו עליו במהלך החקירה כי יכו אותו (ר' עמ' 14 ש' 7). עדותו התאפיינה בניסיונות לחזור בו מכל דבר מפליל שמסר נגד הנאשם. כלותי אישר כי חתימתו מופיעה על פניו הודיעתו ת/1-ת/7 אולם סיג את דבריו בכך שטען כי לא ידע על מה חתום ועשה זאת אף מתרך רצון לסימן את החקירה ולשוב לביתו (שם ש' 32-31).

25. הודיעתו של כלותי עומדת בתנאי סעיף 10א לפוקודת הראות; מתן האמרות **הוכחה במשפט**, כלותי אישר כי חתום על הודיעתו, אם כי כאמור במאחרתו טענות שונות בדבר אופן ניהול החקירה. עדותו של כלותי בבית המשפט אופיינה בניסיונות נואשים לחזור מהדברים שמסר בהודיעתו, כך נהג בכל פעם שנשאל על דברים מפלילים שאמר כנגד הנאשם, הוא השיב בכך שהlein על אופן התנהלות החקירה ועל מצבו הבריאותי (ר' עמ' 12 ש' 16-15 וש' 19-22).

26. בעניין זה אני מעדיפה את עדותו של החוקר אבישר שהעיד בבית המשפט על אופן גביהה הודיעתו של כלותי ומסר כי הנאשם נחקר שלא תחת לחץ וכי הוסברו לו זכויותיו (ר' עמ' 28 ש' 23 ועמ' 29 ש' 4). החוקר אבישר אף שלל את טענותה של הנאשם כי הוא הובא לחקירה בידי אנשי יס"מ וכי הוא היה כבול, וטען כי הוא זה שהוביל את כלותי לחקירה והוא לא היה אזוק (ר' עמ' 29 ש' 12 וש' 15). החוקר הוסיף כי לו היה כלותי מצין כי במהלך מסירת העדות הוא עירף או חוללה הדברים היו באים לידי ביטוי בגין ההודעה (שם ש' 23-24). **כלותי העיד בבית המשפט ונינתה לسنגור אפשרות לחקורו ועדותתו בבית המשפט שונא מזו שמסר בהודיעתו במס הכנסה.** לפיכך, מצאתי לקבל את הדברים שמסר כלותי בהודיעתו.

משקל הודיעתו של כלותי

27. לא די בקיומה כי הודיעתו של כלותי קבילות, שכן בשלב שני יש לבחון את משקלן. סעיף 10א(ג) לפוקודה קובע כי בבית המשפט נתונה הסמכות לקבל את אמרת החוץ של עד ולהעדיפה על פני עדותו, מטעמים שירשמו, "**אם ראה לעשות כן לנוכח נסיבות העניין, לרבות נסיבות מתן האמרה, הריאות שהובאו במשפט, התנהלות העד במשפט ואותות האמת שנתגלו במהלך המשפט**".

28. באי כוח הצדדים הפנו שניהם להכרעת דין של השופט גורדון בעניין שווקי, שם זוכה שווקי לאחר שבית המשפט קבע כי לא ניתן לייחס לאמरתו של כלותי משקל רב, תוך שהוא מצביע על קשיים הנוגעים ללב

ליבם של האمرות, לאמיןותו של כלותי ולהתנהלות הרשות החוקרת (ר' סעיף 26 להכרעת הדין בעניין שוקן). בה בעת שב"כ המשמשה סבירה כי הכרעת הדין בעניין שוקן היא ברובה עובדתית וזכויה של שוקן בעיקרו מקביעת בית המשפט שאמורתו של כלותי נמצאו בלאי אמינות ביחס לטענת כלותי כי שוקן היה ל��וח פיקטיבי, لكن סבר ב"כ הנאשם כי קביעתו של בית המשפט שם רלוונטי גם לעניינו ויש להסיק ממנה ביחס לאמיןותו של כלותי ולאפשרות להסתמך על אמרתו.

באשר לטענות הללו, קיימים פער בין דברי כלותי ביחס לנאים, שלדיidi, הם אלו שהביאו לקביעות שהתקבלו בהכרעת הדין בעניין שוקן. כך, הקושי העיקרי עליו הצבע כב' השופט גורדון נועד בחוסר מהימנות בדבריו של כלותי ביחס לקשריו עם שוקן, שכן בהודעתו ת/7 טען כלותי כי שוקן לא היה ל��וח אמת שלו וכי עשה עמו רק עסקאות פיקטיביות (ר' ת/7 דף 6 ש' 24-25), בעודו שהמשמשה הציגה ראיות סותרות לעניין זה הן בהודעתו בנו של כלותי שמסר לשוקן היה ל��וח (ר' ת/8 דף 4 ש' 10) והן הנאשם עצמו בהודעתו ת/7 קודם שטען שוקן אינו ל��וח מסר כי פנו אליו שני לקוחות, ביניהם שוקן בטענה שיש "טעות" בחשבונות. כך גם הצבע השופט גורדון על פער שאינו מתישב עם גרסת כלותי באשר לחשבונות שהוציאו וכן מצא כי הרשות החוקרת לא פעלה על מנת לבירר פערים שעלו בגרסתו של כלותי. הנסיבות של קשיים אלה, הביאו את בית המשפט בעניין שוקן להורות על זיכוי.

ובהר כי ממצאי המהימנות אליהם הגיעו כב' השופט גורדון אינם יכולים לשמש ראייה בהליך זה. כלל ידוע הוא שקביעותיו העובדיות של שופט בהליך אחד הם מבחינת עדות מפני השמעה בהליך אחר (ר' ע"פ 347/88 דמיינוק נ' מדינת ישראל, פ"ד מ"ז 470). משכך, יש לבחון את מהימנות הודעתו של כלותי ביחס לאמרה שמסר כלפי הנאשם בהליך הנדון, תוך בחינת יתר הראיות שהוצעו לפני.

29. הודעתו של כלותי ובתוכן האמרות המפלילות את הנאשם, יש בהן פרטים שונים אודות עבריות מס עברו הנאם. כך הנאשם מספר לחוקרי, עוד טרם מסר שמות של שותפי לדבר העבירה פרטים רבים אודות העסוק ששסגור באל ראם והעסק הפעיל בשועפט, תוך שהוא מספר לחוקר כי לקוחות פנו אליו וטענו כי "יש טעות בחשבונות" שהמציא להם, כאשר הטעות מקורה בהזאת חשבונות של העסק הסגור באל ראם עבור שחורה שנתקנתה בעסק בשועפט (ר' ת/7 דף 2). חקירתו של כלותי מלמדת דוקא על התפתחות הדרגתית בחקירה, כאשר בתחילתה מסר לחוקר שהזאת חשבונות מהעסק באל ראם מקורה בטעות (ר' ת/7 דף 4-3) ובהמשך חקירותו הודה בפני החוקר אבישר ביצוע עבריות מס של מכירת חשבונות פיקטיביות וניפוי חשבונות תוך שהוא מסר לחוקר את שמות שותפי לעבירה.

30. כאמור לעיל, בהודעה הראשונה שמסר כלותישמו של הנאשם לא מוזכר, זאת על אף שהוא מזכיר שמות של שבעה אנשים וחברות שהיו שותפי לעבירות המס ורק בהודעתו השנייה שגבתה يوم לאחר מכן בתשובה לשאלת החוקר נזכר כלותי כי הנאשם גם הוא היה שותף לעבירות המס:

"שאלת: מי זה דרויש בלאל?"

תשובה: זה אחד מעיסוייה שלוקח ממני חשבונות

שאלת: מה זאת אומרת לוקח ממך חשבונות?

עמוד 7

תשובה: הוא לוקח ממוני סחרה וגם לוקח ממוני חשבונות. אותו דבר כמו שדיברנו אtemol.
שאלה: למה לא סירת ל' אתמול על אותו בלאל דרוייש?
תשובה: כי אני לא זכרתי ואני נשבע לך בילדים שלי שרק עכשו אני נזכר... (ר' ת/6 ש' 11-18).

31. בהמשך הودעתו סיפר קלותי לחוקר לפרטיו פרטים כיצד הונה את רשותם המשיחם יחד עם הנאשם. כך מסר לחוקר מהו ערכאה האמתי של הסחרה אותה רכש הנאשם, מה התמורה שקיבל בעקבות ניפוי החשבונות, וכי צד בוצע התשלומים ביניהם. לדידי הודעתו של קלותי אמינות יש לתת להם משקל. על פניו 7 הודעות, קלותי מפליל את עצמו כערין עיקרי, קלותי לא בקש תמורה כנגד הפללת אחרים ולא ניסה להמעיט בחולקו או לנתק את עצמו על ידי הפללת הנאשם והאחרים. על אף שבבית המשפט חזר בו קלותי מהודעותיו וטען כי היה לחוץ במהלך החקירה, בהסתמך על דבריו החוקר אבישר הרוי שהנאשם לא היה בלחץ כמעט לטבעי שמאפיין נחקרים רבים: **"לא אנו לא מפעילים לחץ. אנו שואלים שאלות. בגין לחץ מהمعد של קירה באופן טבעי. זה קורה"** (ר' עמ' 29 ש' 21-20). מה גם שכלוותי חזר על הפלתו את הנאשם גם בהודעתו השביעית ת/1 כמנה לאחר שנגבתה הודעתו ת/6 ושב והסביר לחוקר כי הנאשם היה קונה ממוני סחרה ובתמורה היה נותן לו חשבונות מנופחות. וצ"ן את אופן התשלומים: מזומנים, המכחאה דחויה, המכחאת "מזומן" (כלשונו) ואף זכר כי פעם הנאשם העביר לו המכחאה על שם אדם אחר (ר' ת/12 דף 3 ש' 12-9).

32. מהטעמים האמורים לעיל, שוכנעתי באמיותו גוטטו המפלילה של קלותי כנגד הנאשם בהודעותיו במס הכנסה אלא שבכך לא די ויש צורך לבדוק היבט האם בריאות קיימת התוספת הראיתית המספקת לצורך הרשותה הנאשם.

התמיכה הראיתית הדרישה

33. בהתאם לסעיף 53 לפקודה, לבית המשפט שיקול דעת רחב בהערכת מהימנותם של עדים, אלא, שישנם מצבים שבהם "סוג" העד נדרש בבית המשפט לתוספת ראייתית. בהתאם לסעיף 10א(ד) לפקודה הראיתית, אמרת עד שנמסרה מחוץ לבית משפט אשר התקבלה על פי התנאים של סעיף 10א לפקודה, טעונה דבר לחיזקה. הדרישה לחיזוק עולה גם מסעיף 54א(א) לפקודה הקובע כי **"בית המשפט לא ירשיע נאשם על סמך עדותו היחידה של שותפו לעבירה, אלא אם מצא בחומר הראיות דבר לחיזקה..."**.

34. ביחס לצורכי בדישה לחיזוק הקיימת בסעיף 54א(א) לפקודה, הצדדים חולקים בשאלה אם קלותי הוא שותפו של הנאשם וכפועל יוצא מכך קיימת דרישת חיזוק כפולה. לדעת המאשימה יש לראות את טיב היחסים בין קלותי לבין הנאשם ככאלה השוררים בין קונה ומוכר סם וכן למעשה לא ניתן להגדירם שותפים ואין צורך בחיזוק נוספת, בעוד שבכ"כ הנאשם סבור שמדובר בשותפים לכל דבר ועניין.

35. אין בידי לקבל את עמדת המאשימה. בכך הוא כי בדרך כלל, הקונה סם מסוכן לא יחשב כשותפו לעבירה של המוכר. אלא שהדברים אמורים במקום שקנה סם לשימושו. טעמו של הכלל נעוץ בקיומו של יחס התלות המתקיים, בנסיבות אלה, בין הקונה למוכר (ר' י' קדמי, **פקודת הסמים המטוכנים**, תשס"ז-2007, עמ' 193 והפניות שם). אלא שכלכל זה עשויים להימצא יוצאים מן הכלל זהה כאשר

לקונה הייתה כוונה פלילית שווה ומשותפת עם המוכר, לקשרתה של עסקת הסחר בשם, שאז יש לראות בו שותף לעבירה של המוכר (ר' ע"פ 348/88 **אבו אסעד ואח' נ. מדינת ישראל**, פ"ד) מ"ד(3) 89, עמ' 96).

לענינו, כלותי והנאשם, שעלה פי הנטען קנה חשיבות מנופחות פועלן כשותפים לכל דבר ועניין והפיקו טובת הנאה משותפת ובפועלם המשותפת הוננו יחד את רשותם המס איש איש לצרכיו הוא. הנה כי כן להודעתו של כלותי נדרשת תוספת ראייתית גם בהתאם לסעיף 54א(א) לפיקודה.

36. זאת ועוד, בענינו קיימ מקור נוסף ממנו נלמדת דרישת נספח לחיזוק, שכן מדובר בעדות שותף שטרם נגזר דיןנו. בבע"ץ 11339/05 מדינת ישראל נ' בית המשפט המחוזי בבאר שבע, פ"ד ס"א(3) 93 (2006), (להלן: "ענין ז'אנו"), בוטל האיסור שנקבע בע"פ 194/75 קניין נ' מדינת ישראל, פ"ד ל(2) 477 (1976) על העדת השותף שטרם נגזר דין נגד השותף الآخر, במשפט שמתנהל נגדו. שאלת הטעפה הראייתית הנדרשת לעדותו של שותף שמעיד בטרם הסתיימים משפטיו, לא הוכראה בפסקה"ז בענין ז'אנו. בהמ"ש נדרש לשאלת זו בפסק הדין שניתנו בע"פ 4523/09 **גורש נ' מדינת ישראל** (25.6.2011) ודנ"פ 4366/11 גורש נ' מדינת ישראל (מיום 11.9.2011) (להלן: "ענין גורש"), שם נקבע כי, מחದ גיסא, אין להסתפק בדרישת הראייתית הרגילה של שותף המעיד נגד שותפו - "דבר לחיזקה". מאידך גיסא, אין לעלות קומה ולדרישת מהינה פורמלית תוספת ראייתית בדמות סיוע, כמו במקורה של עד מדינה - דהיינו שותף שקיבל או שהובטה לו טובת הנאה, אלא יש לחזור לדרישת ראייתית שעומדת בין קצאות אלו. עוד עולה מעניין גורש, כי כאשר שותף שמעיד טרם הסתיימים מעיד נגד שותפו לעבירה, על הטעפה הראייתית לעמוד בשתי דרישות: תוכן, ואיכות. ראשית עליה להיות נתועה בנסיבות המקירה, ולהתיחס לקשיים הראייתיים שמתעוררים בתיק. בנוסף עליה להיות בעלת פוטנציאל שכנו רב יותר מאשר חיזוק רגיל (ר' עוד ע"פ 11/12/11 **שלמה פחימה נ' מדינת ישראל** (מיום 12/11/11)).

37. מכאן שעלה מנת לקבל את אמרתו של כלותי קיימת דרישת ראייתית מצטברת שמקורה בשלושה רצינליים שונים לדרישת דבר לחיזוק. בעוד סעיף 54א(א) מבטא את הקושי בקבלת עדות שותף לעבירה, בשל החשש שמא שיקולים זרים הובילו אותו להפליל אחרים וכן אין בדבריואמת, קל וחומר שותף שטרם נגזר עונשו, סעיף 10א ذן באמרת חז' שמסר עד שלא נמסרה בפני בית המשפט ולא ניתן היה להתרשם ישרותمامיות תוכנה, כאשר בבית המשפט חזר בו העד אמרתו המפלילה או נמנע מלמסור גרסה ולפיכך הוא שאמירה המפלילה מתערערת וכן קיימת הדרישה לחיזוק ראייתי. קושי נוסף הקים במקרים אלו על בירור האמת, ומצדיקה ביתר שאת את הצורך בחיזוק לאמיותות תוכן הדברים.

38. אך לאחרונה קבע כב' השופט הנדל כי במקירה בו נדרש חיזוק משני מקורות שונים, הרי שעלה החיזוק להיות **משי ומשמעותי** (ר' ע"פ 2879/14 פלוני נ' מדינת ישראל (מיום 15/4/21 סעיף 2 לפסק הדין) קל וחומר כאשר מדובר בשלושה מקורות. להלן אבחן האם הריאות שהוצעו לפני מהוות חיזוק משמעותית להודעתו של כלותי והאם החיזוק נוגע לשאלת העומדת בחלוקת>.

החשבוניות

39. במסגרת חקירתו של כלותי ביחס לחשבוניות שמסר לנאשם אישר כלותי כי כל החשבוניות שהוצעו לו בחקירה, 12 במספר, מנופחות ולא דוחו על ידו לרשותם המס (ר' ת/6 2 ש' 38-דף 3 ש' 6). הנאשם

מצדו טען כבר בהודעתו הראשונה ת/10 כי כל העסקאות משקפות עסקאות אמת וטען לפני החקורת כי ההתחשבנות עם כלותי הייתה בסוף כל חודש, כאשר לא פעם שילם לבקשת כלותי במזומנים (ר' ת/10 דף 4). הנאשם אף ציין כי לעיתים היה ניתן המוחאות דחוויות או פתוחות לבקשת כלותי (שם שם). דבריו אלה של הנאשם נתמכו בדבריו כלותי שאישר זאת (ר' ת/2 דף 4 ש' 18-15 ות/1 דף 3 ש' 12-9). גם בנו של כלותי של הנאשם כי הנאשם נהג לחתת סחורה ולהתחשב בסוף החודש (ר' עמ' 25 ש' 29). מסכימה אני עם ב"כ אישר כי הנאשם נהג לחתת סחורה ולהתחשב בסוף החודש (ר' עמ' 25 ש' 29). מסכימה אני עם ב"כ הנאשם כי דרך פעולה זו, יכולה ליצור פערים בין הסכומים שהופקדו מהמחאות שמסר הנאשם לכלותי לבין הסכומים שקיבל כלותי מן הנאשם במזומנים או על לפקודת אחרים והוא זו שהביאה לפערים בין הסכומים של החשבוניות לבין המוחאות שהופקדו.

זאת ועוד, הנאשם אף תאר בהודעתו במס הכנסה ובבית המשפט את סוג העסק שברשותו ועל כך שמחזיק צי רכבים שיש לתחזקו ומכאן הצורך בסחורה מכלותי. גם עד ההגנה מטעמו מר רפי כהן (להלן: "העד כהן"), שהעד כי מכיר את הנאשם שנים רבות מסר כי ברשותו ציוד בלבד. העד העיד כי הנאשם קונה ממנו פילטרים, שמנים וחילוף (ר' עמ' 48 ש' 32-28). במסגרת עדותו של העד כהן הוגשו חשבונות נ/1 המשקפות עסקאות שעשה הנאשם עם חברת צמד בה עובד העד כהן. אכן, החשבוניות משקפות עסקאות שנעשו במועד מאוחר לעברות המיויחסות לנאים בכתב האישום ואין יכולות ללמד על השנים בהן נטען כי הנאשם עבר עבירות, יחד עם זאת, הן מוכיחות את גרסת הנאשם לכך שברשותו צי רכבים שעבورو הוא נדרש לפחותות חומרים וכליים שונים.

40. גם שה הנאשם הוכיח שברשותו צי רכבים הדורש טיפול ורכישת ציוד, הרי המחלוקת בין הצדדים אינה בשאלת אם הנאשם היה לקוחות של כלותי אם לאו, אלא מה היה היקף הסחורה שרכש הנאשם והאם החשבוניות אכן מנופחות או משקפות עסקאות אמת. דווקא עדותו של העד כהן הביאה אותו למסקנה כי החשבוניות אכן נופחו וכי הנאשם היה נהג לרכוש מכלותי סחורה בכ-2000 ₪ לחודש לכל היוטר, זאת בעוד החשבוניות שקיבל הנאשם מכלותי מצבעות על סכומים של בין **5,000 ₪ - 15,610 ₪** (ר' ת/6 ש.א. 3 עד ש.א.8). כך כאשר ב"כ המשימה הציגה בפניו את סכום הרכישות שביצע הנאשם במהלך שנתי 2008 וע בין מאות ₪ ועד לכ-2,000 ₪ השיב העד כהן: "**לא זוכר להגדיל לנו. הוא יכול היום לפחותות פילטרים ב 800 ₪ ומהר שמנים ב 2,000 ₪. הכל לפי הצורך**" (ר' עמ' 52 ש' 21-20). בהמשך אישר העד כהן כי ב ממוצע היה רוכש הנאשם סחורה בכ- 2,000 ₪:

"**ש. אני רואה לפי החשבוניות שבערך כל חדש היה אצלך בין פעמיים והסחורה הייתה 1000 ומשהו שקלים. אני רואה למשל שבאפריל 2009 - 2009-1273 ₪ ואח"כ בינואר 2009 680 ₪. אז נגיד 2000 ומשהו.**

"**זה גם יכול להיות יותר, הכל בהתאם לצורך.**
ש. זה בערך הממוצע?
ת. כן, בערך" (שם ש' 27-22).

בפי העד כהן לא הייתה תשובה כיצד יתכן כי החשבוניות שקיבל הנאשם מכלותי היו עבר סכומים כה גבוהים ובחשבוניות שהגish העד כהן נ/1 לא הייתה ولو חשבונית אחת אשר מתקרבת לסכומים המופיעים בחשבוניות

שקיים הנאשם מכלותי שנה קודם לכן.

41. מכאן שעדותו של העד כהן מתיישבת דוקא עם גרטתו של כלותי לכך שהנאשם היה נוגע לרכוש ממנו סחורה בסכום של כ- 1,500-2,000 ₪ והסכום הננקובים בחשבוניותם תוצאה של ניפוי (ר' ת/6 דף 1 ש' 24). החשבוניות בכתב ידו עדתו של כהן אשר תומכת בגרסת כלותי מהוות חיזוק הנוגע לבן המחלוקת בין הצדדים.

עדות בנו של כלותי

42. בנו של כלותי העיד בבית המשפט באופן דומה לגרסתו במס הכנסה, אלא ש חוזר בו מכך שכנותי אמר לו לשורף את החשבוניות של העסק באיל ראם. ומשכך ביקשה ב"כ המאשימה להגיש את הודעתו בהתאם לסעיף 10א. הודעתו ת/8 התקבלה לאחר שהחוקר יוסף העיד כי ההודעה נגבהה באופן חופשי ומרצון (ר' עמ' 37 ש' 11-10). בנו של כלותי אישר כי הוא חתום על ההודעה ואישר כי נחקר בעברית, אולם הלין על כך שהיא נכתבת בעברית והוא אינו יודע מה נכתב בה (ר' עמ' 24 ש' 10-11). החוקר יוסף העיד כי הוא דובר בעברית וההודעה תורגמה לעברית (ר' עמ' 35 ש' 22-23). ב"כ המאשימה ביקשה לראות בהודעתו בנו של כלותי חיזוק לאמתות ההודעת כלותי עצמו באשר לשפט החשבוניות מהעסק באיל-ראם, אלא שהפער בין דברי כלותי לדבריו בנו בנקודה זו דוקא מקשה עליו לקבל את דברי הבן כחיזוק. בעודו כלותי מסר כי אביו, זה אשר שרפף את החשבוניות בעצמו ללא ידיעת איש (ר' דף 1 ש' 31 ודף 2), בנו ספר בהודעתו כי אביו, כלותי, ביקש ממנו לשורף את החשבוניות וכך עשה (ר' ת/8 דף 4 ש' 16-20). פער זה מלמד דוקא על חוסר מיומנות בדברי כלותי. בהחלט יכול להיות כי כלותי הוא זה ששיקר בהודעתו ולכך על עצמו את האחריות לשפט החשבוניות כדי לא לסייע את בנו. מכל מקום, גם לו הייתה מתעלמת מהפער בין דברי כלותי ובנו ולא מיחסת חשיבות לסתירה ביניהם הרי שעצם שפט החשבוניות לא מהווה את החיזוק הנדרש להוכחה כי הנאשם רכש מכלותי חשבוניות מנופחות. נփוך הוא. כאמור לעיל, בנו של כלותי מסר דוקא גרסה שתامة את גרסת הנאשם לכך שהנאשם היה ל��וח קבוע ונוגע לרשום את הרכישות שלו, שכן הנוגע להתחשבן עם אביו בסוף חודש (ר' עמ' 25 ש' 29). משכך סבורני כי עדות בנו של כלותי אינה מהווה חיזוק להודעת כלותי.

גרסת הנאשם

43. הנאשם שלאורך חוקיותו ועדותו מסר כי החשבוניות משקפות עסקאות אמת, כבר בחקירה הראשונה מסר לחוקרת כי הוא יכול להציג העתקים מהמחאות שמסר לכלותי:

"**ש. האם אתה יכול להביא כל הצללים שלמה לכלותי?**

ת. כן יכול להביא באמצעות הבנק מביא העתק או צילום לכל צ'ק (ר' ת/10 דף 4 ש' 10-11).

למרות הדברים אלה, הנאשם לא המציא את ספחי הממחאות כפי שאמר שיעשה ובחקירתו השנייה ת/9 שנגבתה

כשנה לאחר מכן מסר לחוקרת שלא מצא את המחאות (ר' ת/9 עמ' 3 לתרגום ההודעה). הנאשם סיפר לחוקרת כי הוא עובד עם כלותי משנת 2000 אולם לא יכול היה להביא קבלות משנה אלו שכן לטענותו אלה נגנו (שם עמ' 2 לתרגום).

נוסף לכך, בשונה מעניין שוקרי, שם הרשות החקורת לא בדקה את חשבונותו של שוקרי ולא חקרה אותו או את כלותי פעם נוספת, הרי שהנאשם זומן לחקריה לשנה לאחר חקירתו הראשונה. בחקירתו השנייה (ת/9 הוצגו לנאשם המחאות שמסר לכלותי ואשר נמצאו בבדיקה חשבונו. החוקרים הוציאו דוחות ופלטי חשבונות בנק של הנאשם וכלוותי (ת/11 ו-ת/12) ובדקו עם הנאשם את תדפיסי הבנק. הנאשם לא היה כל תשובה כל החשבון שלו אין מדובר רק בשתי המחאות על סך 2,000 ₪ כל אחת וכן לא הייתה בפיו כל תשובה מדויע בדף החשבון שלו אין העברות גבוהות יותר לחשבונו של כלותי (ר' ת/ 9 עמ' 4). גם בחקירתו הנגדית נשאל הנאשם על הפעולות ועל קר שבתדפיסי החשבון שלו נמצאו 2 המחאות בלבד לפחות כלותי על סך 2,000 ₪ והנאשם, בשונה מגרסתו הראשונית בת/10 מסר כי את הרוב היה משלם במזומנים או בהמחאות פתוחות (ר' עמ' 43 ש' 1-13). יתרה מזו, בדיון הנאשם לא הייתה תשובה מספקת מדויע ירצה כלותי להעליל עליו עלייה או לטפל עליו אשמה לא לו, וטען כי הוא וכלוותי חברים (ר' ת/10 דף 7 ש' 2-1 ועמ' 42 ש' 13-24).

בבית המשפט הרחיב הנאשם את טענותיו ביחס לאופן בו שילם לכלותי ומסר כי היה נהוג לשלם לו לעיתים גם מבלי לקבל סחורה, שכן ככלותי היה לחוץ על כסף (ר' עמ' 38 ש' 21-22). הנאשם אכן היה עקי לארוך ההליך הן בחקירתו והן בבית המשפט, יחד עם זאת, לא היה בידו אף ראייה שתתמוך בגרסתו. הנאשם לא הביא עדות עובדים שיעידו על הצד שנקנה ועל שוויו ועדותם של הגנה היחיד שהביא הנאשם, מר כהן, תומכות דוקא בדבריו של כלותי לכך שמדובר בחשבונות מנופחות.

זאת ועוד הנאשם עצמו העיד בבית המשפט כי בשנת 2007-2006 היו ברשותו 7-6 כלי רכב ובשנת 2008 היו ברשותו 10 כלי רכב (ר' עמ' 39 ש' 12-9), היינו כי אם קנה מהעדי כהן בשנת 2008 ציוד במעט של כ-2000 ₪ בחודש עבור 10 כלי רכב, הרי שהוא עליו לפחות מכלותי ציוד בשווי נמוך יותר עבור 7-6 כלי רכב בלבד. דברים אלה מוכיחים אף הם את הקביעה כי חשבונות בהיקף של בין 5,000 ל- 15,610 ₪, han גבוהות בהרבה ביחס לסחורה שהנאשם נהג לרכוש.

טענת הגנה מן הצדק בשל אכיפה בררנית

44. אשר לטענת ב"כ הנאשם כי יש לזכות את הנאשם מטעמי הגנה מן הצדק בשל אכיפה בררנית, הרי שאין בידי לקבל טענה זו. מלבד העובדה כי בפרישה הנדונה נחקרו עוד 10 חסודים, ב"כ הנאשם לא הציג ولو ראייה אחת המלמדת על קר שמטבעים פסולים לא הוגש כתבי אישום כנגד אותם חוקרים. בחקירות בגין עבריות מס, לעיתים רבות נחקרים אנשים שונים ואין המשמעות כי כולם היו שותפים לעבירה. שמותיהם של אותם אנשים שהועלו בהודעותיו של כלותי היו ידועות לב"כ הנאשם עם קבלת חומר החקירה והוא לא עשה דבר על מנת לבחון האם מדובר בנחקרים שעמדו זהה למועדו של הנאשם. זאת ועוד במהלך אחד הדיונים צינה ב"כ המאשימה כי עניינם של חלק מהנחקרים הסתומים בכופר (ר' עמ' 62 ש' 13).

45. דוקטרינה הגנה מן הצדק זכתה לעיגון חוקתי כתענה מקדמית במסגרת סעיף 149(10) לחוק סדר הדין הפלילי. דוקטרינה זו מאפשרת לבית המשפט לבטל את כתוב האישום מקום בו הוגש כתוב האישום או

ניהול ההליך הפלילי עומדים בסתרה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית. בתי המשפט יזדקקו לטענה זו אף במקרים חריגים ביותר, מקום בו זה נראה לכל כי קיומו של ההליך הפלילי במקרה נתון יפגע באופן ממשי בתחומית הצדק וההגינות. (ר' ע"פ 4855/02 מ"י נ' ד"ר איתמר בורוביץ פ"ד נת(6), 776.).

"הכרעה בשאלת, אם המקרה שלפני בית המשפט מצדיק את החלטה של הגנה מן הצדק, אמורה לשחק איוון נאות בין מכלול הערכיהם, העקרונות והאינטרסים השונים הכרוכים בקיומו של ההליך הפלילי. מן העבר האחד, ניצבים האינטרסים התומכים בהמשך קיומו של ההליך, ובבינם: העמדת עבריינים לדין ומיצוי הדין עמהם; הוצאה האמת לאור; קיום של מגנוני גמול, הרתעה, עונישה; שמירה על ביטחון הציבור; והגנה על זכויותיו של הקורבן הנפגע. ומן העבר השני, ניצבים האינטרסים השוללים, במקרה הקונקרטי, את המשך קיומו של ההליך, ובבינם: הגנה על זכויות היסוד של הנאשם; פסילת מהלכה הנפסדים של הרשות והרטעתה מפני נקיטת מהלכים דומים בעתיד; שמירה על טוהר ההליך השיפוטי; ושמירת אמון הציבור בבית-המשפט" (שם, עמ' 807).

46. האכיפה הברנית הוכרה כתופעה אשר עשויה, בנסיבות מסוימות, להקים חשש להתנהלות בלתי צודקת, אשר תצדיק את החלטה של דוקטרינת ההגנה מן הצדק:

"כאשר הרשות מפעילה מדיניות אכיפה אשר מפלת בין פלוני לאלמוני על בסיס שיקולים זרים כגון דת, גזע או מין, או כאשר היא נוהגת במדיניות של אכיפה שרירותית, יהיה זה מוצדק, במקרים מסוימים, לבטל את כתוב האישום מכוח דוקטרינת ההגנה על הצדקה. יחד עם זאת, חשוב לציין כי לא כל אכיפה חלקית הינה בהכרח אכיפה סלקטיבית פסולה" (ע"פ 06/2014 מ"י נ' אהרון לימור (פורסם בנבז 4.9.07)).

47. בעניין הנדון, נפתחה חקירה נגד כלותי בגין פרשיות מכירת חשבוןויות פיקטיביות וניפוי חשבוןוניות, כאשר זהותם של יתר הנחקרים נלמדה מדבריו של כלותי. לדידי, העובדה שבгин הפרשיה נחקרו מספר אנשים, אינה מחייבת כי מעמדם של כל אוטם חשודים היא זהה ועובדת המאשימה היא לבחון את הריאות שהוצעו לה ולהעמיד לדין את החשודים אשר יש די ראיות כדי לעמודים לדין. לא בהכרח המשמעות של אי העמדה לדין של נחקר לאחר בוחנת חומר חקירה בעניינו, היא כי המאשימה הפלטה בין נחקרים, אלא לעיתים ההחלטה היא פועל יוצא של בוחנה עניינית ומקצועית של המאשימה טרם הגשת כתוב אישום. לא הוצעו לריאות כי המאשימה פעלת מתוך מניעים פסולים ולפיכך החלטתי לדחות טענה זו.

מסקנה

48. מכל האמור לעיל יוצא כי הנאשם אכן קנה מכלותי חשבוןוניות מנופחות במטרה לرمות את רשות המסican וכן עשה שימוש בחשבונות מנופחות לצורך ניכוי מס תשומות לשם הגדלת רישומי הוצאותיו בעת דיווח לרשות המסican.

49. לפיכך, וכאמור ברישא להכרעת הדין ובהתאם להודעת המאשימה, אני מזכה את הנאשם משתי עבירות של מסירת מידע כזובת בדו"ח לפי סעיף 117(ב)(1) לחוק ומרשיעה אותו ב-2 עבירות של מסירת אמורות כזובות לפי סעיף 220(2) לפקודה, 2 עבירות של פנקסי חשבונות כזובים לפי סעיף 220(4) לפקודה, 2 עבירות של קיומ פנקסי חשבונות כזובים לפי סעיף 117(ב)(6) לחוק ו-2 עבירות של מרמה או תחבולה לפי סעיף 117(ב)(8) לחוק.

ניתנה היום, ד' אב תשע"ה, 20 ביולי 2015, במעמד ב"כ הצדדים וה הנאשם.